

LIAUDIES BALSAS

KANADOS LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS

The PEOPLE'S VOICE, Lithuanian Weekly, Published by the Lithuanian Press Association, 180 Claremont St., Toronto 8, Ontario
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa
and for Payment of Postage in Cash

Kaina 10 ct.

Nr. 35

Penktadienis, Rugsėjo (September) 10, 1965, Toronto, Ontario

M E T A I XXXIV

Indija ir Pakistanas Atmeta Jungtinių Tautų Pasiūlymą Sudaryti Paliaubas

NEW DELHI. — Indijos premjeras Lal Bahadur Shastri pareiškė, kad jis nemato galimybes sudaryti paliaubas tarp Indijos ir Pakistano greitu laiku. Jungtinių Tautų Saugymo Taryba kreipėsi į abi puses, kad nutrauktų mūšius nieko nelaukiant; kad abi pusės ištrauktų savo militines jėgas už sienos, kuri buvo nužymėta 1949 metais.

Indija nori, kad Jungtinių Tautų Saugumo Taryba pasmerktų Pakistaną kaip agresorių. Tik po to Indija sutiksianti tartis dėl paliaubų. Pakistanas, iš savo pusės, sako, kad Indijos kareiviai pirmieji perėjo per demarkacijos liniją.

Saugumo Tarybos pasiūlymas, kad būtų sudarytos paliaubos, buvo priimtas vienbalsiai.

Kanados premjeras Pearsonas siūlėsi būti tarpininku tarp Indijos ir Pakistano. Tarybų Sąjungos premjeras Kosyginas per savo atstovą perdavęs Indijos premjerui Tarybų Sąjungos nuomonę.

Tuo tarpu kovos tarp Indijos ir Pakistano jėgų nemažėja. Indija apkaltino Pakistaną pradėjus atakas Punjabo apylinkėse, į pietus nuo Kašmiro, dėl kurio abi šalys kovoja. Tas reiškia, kad Pakistanas, jeigu

Numirė Didelis Afrikiečių Draugas

LAMBAREN, Gabon. — Mirė Dr. Albert Schweitzer, išgyvenęs 90 metų. Jis mirė savo ligoninėje, kurioje jis gydė afrikiečius.

Velionis buvo francūzų - vokiečių kilmės, baltas, bet visą savo gyvenimą praleido Afrikoje, gydydamas, auklėdamas afrikiečius. Jis buvo gydytojas, mokytojas, filosofas ir t.t. Jis buvo žinomas po visą pasaulį. Apdovanotas Nobelio dovana. Jo pagerbimui buvo išleisti pašto ženklai. Bet jis garbės netroško. Gyveno ir darbavosi tarp atsilikusių afrikiečių, gydė juos, auklėjo. Pradėjo savo misiją 1913 metais, raupsuotųjų kaime.

Velionis buvo palaidotas vietinėse kapinėse, pagal vietos papročius.

tiesa, mūšius vysto už Kašmiro ribų.

Abi šalys naudoja amerikiečių tankus, orlaivius ir kitus ginklus. Amerikiečiai davė abiem šalims ginklų už bilijonus dolerių.

Slaptas sukilėlių radijas Kašmiro skelbia, kad susidarė Kašmiro Revoliucinė Taryba. Ši taryba taip pat atmetusi Jungtinių Tautų pasiūlymą sudaryti paliaubas. Taryba vadovaujanti Kašmiro partizanams, kovojantiems už Kašmiro pasiluosavimą iš Indijos varžtų.

Kašmiro, kaip žinia, daugumą gyventojų sudaro musulmonai, kurie nori susijungti su musulmonišku Pakistanu. Indija nesutinka praveisti plebiscitą.

Amerikiečiai Lygina Vietnamą Bombomis

SAIGON. — Amerikiečių oro jėgos turi tikrą pikniką Vietname. Jie sėja bombas, kaip ledus, naikindami "partizanus". Jei tik pasklinda gandai, kad ten ir ten yra partizanų, jie tuoj puola iš oro.

Bešališkesni stebėtojai pradeda baugintis, kad tokie užpuolimai iš oro daugiau išduoda civilių, negu partizanų.

Tuo pačiu metu amerikiečiai tęsia bombardavimą "militarinių" taikinių Siauriniame Vietname. Kasdien po 100 ir daugiau orlaivių numeta tonus bombų. Pavyzdžiui, šeštadienį 95 bomberiai pasėjo 70 tonų bombų Siaurės Vietname.

NEW YORKE SUSEKĖ VYSKUPŲ HAREMĄ

NEW YORK. — Čia susektas kaž kokios religinės sektos vyskupo negro Deverson LeGrande namuose haremas.

Vyskupas gyveno su vienuolika žmonių ir augino 47 savo vaikus. Prie to 7 jos "žmonos" yra nėščios.

Tas savo žmonas jis laikė neva kaip vienuoles. Išvežiodavo jas po miestą elgėtauti ir iš jų gyveno, krovėsi turtus. Turi bent kelis "kadilakus".

Nekurias "žmonas" jis prievarta buvo pasigrobęs.

ADENE NUŠAUTAS KITAS ANGLAS

ADEN. — Kažkoks piktadaris nušovė Adeno seimelio pirmininką Sir Arthur Charles.

Tai antras anglas žuvo Adene nuo kažkieno rankos.

Adenas įeina į Pietų Arabijos Federaciją, britų remiamą, kaip kad ir Malazija.

JIS NEPASITIKI SAVO ŽMONĖMIS

SAIGON. — Pietų Vietnamo premjeras Nguyen Cao Ky pareiškė, kad Pietų Vietnamas nepasirengęs pradėti derybas užbaigimui karo be solidžios garantijos, kad komunistų kareiviai bus ištraukti iš Pietų Vietnamo, o amerikiečiai palikti, kol Saigonas norės.

Girdi, Pietų Vietnamo valdžia negalėtų apsieiti be amerikiečių pagalbos.

TORONTO. — Massey-Ferguson Ltd. perkels didžiąją farmų įrankių ir mašinų surinkimo darbus iš Brantfordo ir Woodstocko į Des Moines, Iowa. Tas bus atlikta 12 mėnesių laikotarpiu.

Ryšium su tuo bus atleista iš tų jmonių virš 300 darbininkų, daugiausiai iš Woodstocko.

Prezidentas Yra, Bet Taikos Nėra

SANTO DOMINGO. — Abi busės sutiko su Amerikos Valstybių Organizacijos planu ir laikinu prezidentu paskirtas Hector Garcia Godoy, bet tikros taikos Dominikos respublikoje dar nėra.

Godoy nori perimti militarines jėgas savo žinion, bet generolai atrodo nelinkę klausyti. Pirmuoju prezidento žygiu buvo paskelbimas dekretu, kad uždaromas ginkluotų jėgų treniravimo centras, kuris dešiniųjų militaristų buvo lizdas. Jo galva buvo generolas Wessin y Wessin, reakcinės juntos lyderis.

Prezidentas Godoy turės paskelbti rinkimus kada nors kitais metais išrinkimui naujos vyriausybės.

Kvebeke Formuojasi Nauja Respublikoniška Partija

MONTREAL. — Praėjusią savaitę iškilo viršun, kad Kvebeko provincijoje formuojasi nauja federalė partija — Bloc du Quebec, kuri planuoja statyti kandidatus kiekvienoje konstitucijoje Kvebeko provincijoje sekančiuose federaliniuose rinkimuose.

Reporteriams buvo įteiktas pamfletas, pranešas apie formaciją šios partijos.

Ši partija nesiuo, kad Kvebeko provincija atsiskirtų nuo Kanados, kaip kad daro separatistai, bet reikalauja, kad būtų respektuojamas abiejų tautų lygybės principas, priimant atitinkamą konstituciją.

Šešių puslapių manifestą perskaitęs reporteriams šios

Makedonai Skunžiasis "Raudonais" Kunigais

TORONTO. — Čia turėjo susivaižavimą taip vadinama Makedonų Patriotinė Organizacija. Ir, kaip atrodo, didžiausia jos bėda — "raudoni" dvasiškiai, kuriuos Bulgarija ir Jugoslavija siunčianti į Ameriką ir Kanadą.

Kas blogiausia, kad kanadiečiai ir amerikiečiai makedonai daugiau klausą tų dvasiškių, negu šios "patriotiškos" organizacijos veikėjų.

Jų susivaižavime figuravo bent keli dvasiškiai, kurių priesakyje buvo vyskupas Kyril iš Toledo, Ohio.

Makedonai savo valstybės neturi. Jie gyvena Bulgarijoje, Jugoslavijoje ir Graikijoje. Savo valstybę jie turėjo kokius 53 metus dešimtmė šimtmetėje.

Goldwateris Reikalauja Dviejų Milijonų Dolerių

NEW YORK. — Buvęs respublikonų prezidentinis kandidatas Goldwateris iškėlė laikraščiu "Fact" ieškšinio bylą, reikalaujamas \$2,000,000 už jo garbės įžeidimą prezidentinių rinkimų metu.

Laikraštis rašė, jog "1,889 psichiatrai sako, kad Goldwateris protiniai netinka būti prezidentu". Ir palygino Goldwaterį prie puspročio.

partijos spoksmanas Montrealo žurnalistas Andre Lecompte. Partija, jeigu būtų išrinkta, siektų sekančių dalykų:

1. Nutraukimo ryšių su svetimomis šalimis.

2. Sudarymo naujos parlamentarinės sistemos, kuri susidėtų iš prezidento ir dviejų rūmų, kurių vienas atstovautų anglišką Kanadą, o kitas francūzišką.

3. Sudarymo penkių ekonominių sričių šalyje — Maritimes, Quebec, Ontario, Praries ir British Columbia.

4. Perrašymo konstitucijos, kuri suteiktų francūziškiems kanadiečiams teisingumą ir atstovybę.

5. Panaikinimo politinių ryšių, kurie nuolatos veda prie šalies smukimo.

Kas liečia konstituciją, Lecompte sakė, kad Kanada syki ir ant visados turėtų tapti pilnai nepriklausoma valstybe, nutraukiant ryšius su Britanijos sostu, ne tam, kad įžeidus britų kilmės kanadiečius, bet kad suteikus kanadiečiams jausmą nepriklausomybės ir tautinio pasididžiavimo, ko jie niekad nepatyrė.

Prezidentui turėtų būti suteikta galia pasirinkti ministrus iš gabiausių kanadiečių, nežiūrint jų politinių įsitikinimų ar rasinės kilmės.

Sutinka Padidinti Paramą Farmeriams

CHICOUTIMI. — Sguaney-Lake St. John apylinkės (Kvebeko provincijoje) fermeriai savo kovą dalinai laimėjo. Vyriausybė sutinka padidinti paramą iki \$3,000,000. (Farmeriai reikalauja \$5,000,000.)

Farmeriai savo kovą veda blokuodami kelius. Jie suveža traktorius ir kitus vežimus ant kelių, kad niekas nepravažiuotų. Vienu tarpu ant kelių buvo 1,200 traktorių.

Farmeriai skundžiasi, kad blogi orai yra padarę jiems didelių nuostolių.

Valdžios siūloma parama jokiū būdu nepakankama. Pradžioje vyriausybė siūlė vos \$1,000,000.

Klausimas dabar stovi, ar kuri pusė nusileis.

Turėjome Garbę Dalyvauti L.T.S.R. 25 m. Sukaktuvėse

Povilas Pajuodis

(Taša)

Mitingas Vingio Parke

Prieš atidarymą dainų ir šokių šventės, į Vingio parką suplaukė tūkstantinės žmonių minios iš visos Lietuvos. Toje džiaugsmo šventėje dalyvavo TSKP CK Prezidiumo narys, TSKP CK sekretorius M. Suslovas, A. Barauskas, A. Barauskas, A. Česnavičius, J. Maniūšis, J. Paleckis, B. Popovas, A. Sniečkus, M. Šumauskas, P. Dobrovolskis, K. Mackevičius ir kiti vadovaujantys partiniai ir tarybiniai darbuotojai. Tarybų Sąjungos maršalas I. Bagramianas, A. Jeriomenka, N. Krylovas, kiti Tarybinės Armijos aukštieji karininkai, broliškų respublikų delegacijos, viešintys tėvų žemėje užsienio lietuviai.

Pirmiausia įžanginę kalbą pasakė Lietuvos respublikos ministrų tarybos pirmininkas M. Šumauskas.

Paskiau M. Suslovas, Tarybų Sąjungos Komunistų Partijos Centro komiteto, Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausios Tarybos Prezidiumo ir Ministrų Tarybos vardu sveikino Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos darbininkus, kolūkiečius, inteligentiją ir visus darbo žmones su valdžios atkūrimo Lietuvoje 25-osiomis metinėmis.

M. Suslovas, Tarybų Sąjungos atstovas, savo kalboje aiškiai nušvietė Tarybinės Lietuvos garbingą kelią per ketvirtį amžiaus, nuo tada, kada apvaliusi savo žemę nuo kapitalistų, dvarininkų, nuo fašistinių okupantų, nuo visų engėjų ir užsienio imperialistų pakalikų, pasiekė Tarybų valdžią, sparčiai būdavo pramonės produkcijos gamybą, kėlė žemės ūkį. Aukšto įvertinimo nusipelnė vystant mokslą, literatūrą ir kultūrą.

"Man malonu pranešti jums, kad šiandien aš turėjau didelę garbę TSKP Centro Komiteto ir Tarybinės vyriausybės pavedimu įteikti Lietuvos respublikai aukščiausią vyriausybinių apdovanojimą — Lenino ordiną, kuriuo ji apdovanota už dideles nuopelnus socializmo statyboje ir ryšium su Tarybų valdžios atkūrimo 25-osiomis metinėmis". M. Suslovas kalbėjo.

Toliau kalbėjo per mikrofoną Ukmergės rajono "Lenino kelio" kolūkio pirmininkas, Aukščiausios Tarybos deputatas J. Kondrotas, Vilniaus V. Kapsuko vardo universiteto studentė L. Jakentaitė, TSRS ūkio ministro pavaduotojas, Tarybų Sąjungos maršalas I. Bagramianas, rašytojas A. Venclova ir Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius A. Sniečkus.

Vienas po kitam gvildeno žemės ūkį, mokslą, techniką, industriją, karines jėgas, apšvietą, inteligentiją ir visų darbo žmonių atsiekimus.

Visi kalbėtojai dėkojo M. Suslovui už TSRS vyriausybės didelį įvertinimą Lietuvos liaudies darbų ir apdovanojimą pačiu aukščiausiu ordinu — Lenino ordinu.

Kalbos ne kartą buvo pertrauktos audringais, ilgai trunkančiais plojimais.

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas M. Šumauskas uždarė mitingą ir tada prasidėjo spalvota jubiliejinė dainų šventė.

Vyriausybiniis Priėmimas

Ant rytojaus, liepos 18 d., gavom pakvietimus dalyvauti Lietuvos Tarybos Prezidiumo ir Ministrų Tarybos profsąjungų rūmuose surengtame priėmime Tarybų valdžios atkūrimo respublikoje 25-ųjų metų metinių paminėjime.

Čia, kaip ir vakar dalyvavo Tarybų Sąjungos atstovas M. Suslovas, respublikos partinės organizacijos ir Lietuvos TSR vyriausybės vadovai, darbo žmonių, Tarybinės Armijos atstovai, revoliucinio judėjimo Lietuvos veteranai, svečiai iš broliškų tarybinių respublikų ir užsienio šalių.

M. Šumauskas, Sniečkus ir J. Paleckis sveikino visus ir dėkojo už atvykimą į Tarybų Lietuvos didelę tautos šventę — Tarybų Lietuvos 25-ųjų metų iškilmes, ir pabrėžė, kad be didelės draugystės ir pagalbos kitų broliškų valstybių, Lietuva nebūtų galėjusi atlikti tokių didelių darbų. M. Suslovą prašė perduoti TSKP CK ir Tarybų Sąjungos vyriausybei karštą padėką už darbininkų ir kolūkiečių, inteligentijos, jaunimo ir visų Tarybų Lietuvos darbo žmonių pastangų įvertinimą — Tarybų Lietuvos apdovanojimą Lenino ordinu.

M. Suslovas, Maskvos, Lenino, Oriolo, Kaliningrado sričių delegacijos, Tarybų Armijos atstovai, Vokietijos Demokratinės Respublikos, Lenkijos Liaudies Respublikos, J.A.V. ir Anglijos atstovai ir svečiai sveikino Lietuvos vyriausybę, visus darbo žmones ir pažymėjo apie puikias pergalės, kurių pasiekė darbiš ir talentinga Lietuvos liaudis.

Atstovai kalbėjo įvairiomis kalbomis, kaip tai, lietuvių, rusų, lenkų ir vokiečių, bet mums nebuvo sunku suprasti. Prie kėdžių buvo prijungti tam tikri girdėjimo prietaisai, tai juos gali įsijungti į kokią tau kalbą patinka.

Iš mitingo Vingio parke ir Valstybinio Priėmimo aš susidariau tokia išvada: kaip val-

stybės vadovai, įvairių darbo žmonių ir kiti atstovai, didžiausios nuveiktas Lietuvos darbo žmonių dideliais darbais, kurie išdėstė skaičius kiek ko pastatė, kiek ko pagamino, kiek nuveikė kultūros, mokslo ir kitose sferose. Patiekė numatytus dar didesnius planus pagerinimui Lietuvos žmonių gyvenimo. Pažymėjo, kad nebuvo lengvas lietuvių tautos liaudies gyvenimo atstatymas iš griuvėsių per tuos 25 metus. Ir dabar dar susiduria su didelėmis problemomis, yra daug trūkumų, bet Lietu-

vos Tarybinė vyriausybė su visos liaudies pasiryžimu tas problemas nugalai ir mažina trūkumus kiekvieną dieną. Taipgi nepamiršo pereito karo vokiečių fašistų ir jų tautininkų mūsų gimtajam kraštui padarytas nežmoniška žiaurios žaizdas ir neįkainojamai mūžiniškus nuostolius. Todėl mūsų gimtojo Nemuno krašto žmonėms karas yra labai žiaurus ir baisus. Budavojimui geresnio, šviesesnio gyvenimo reikalinga visame pasaulyje TAIKA.

(Bus daugiau)

Jubiliejinė Dainų Šventė Vilniuje

M. Barysas, D. Kadžiulytė, D. Šniukas

("Tiesos" korespondentai)

(Taša)

Kareivio motinai, nešusiai sunkiausią dalią karo audroje, dainuoja choras. Dainuoja Pirdiupio Motinai, kuri poeto žodžiais, kas naktį nužengia nuo pjedestalo ir apeina visų žuvusiųjų kapus. Ir Aleksejevkos moterims, gedinčioms sūnų — lietuvių... Šią jaudinančią J. Švedo dainą S. Nėries žodžiais tarsi tęsia giedra, šviesi lyg svajonė melodija — St. Šimkaus "Vejo dukra". Po jos LTSR liaudies artistą J. Dautartą pakeičia dirigentas L. Abarius. Vėl sukaupta pajėgiųjų mišrus choro dėmesį pakili daina apie Tėvynę — graži, kaip jaunystė, kaip žvaigždėtas žmogaus sapnas. Tai E. Balsio daina J. Marcinkevičiaus žodžiais "Liepsnokite, širdys!"

—o—

"Gaisrininkų dūdų orkestras!" — dažnai dabar girdi atsiliepiant apie pradedančiuosius pučiamųjų kolektyvus. Si linksma ironija kažkada buvo tikra tiesa — prieškarinė Lietuva iš viso negalėjo pasigirti žaivalio dūdomis. Šiomet į šventę atvyko 1,422 dūdoriai. Kai į estradą įžygiavo šis didžiulis muzikantų būrys, visi jį sutiko karštais plojimais, o moterų chorai — baltomis vėliavėlėmis. Tarp lygių vyrų greitai galima pamatyti ir linksmus merginų veidus. Dauguma jų — Lentvario kilimo fabriko pučiamųjų orkestro, šiuo metu vienintelio Lietuvoje moterų orkestro, dalyvės. Altais pučia fabriko kontrolierės M. Lukšytė ir M. Radzevičiūtė, o tarp bosų išsirikavusios — au dėja T. Liudvinavičiūtė ir siūlą sukėja S. Draugūnaitė. Merginos labai laimingos, kad pirmą kartą dalyvauja tokiose didžiulėse iškilmėse.

Diriguojant LTSR nusipelnusiems artistams M. Abugovui, Č. Šidlauskui ir dirigentui R. Balčiūnui, darniai, dinamiškai dūdoriai atlieka E. Balsio polką iš kino filmo "Kanonada", J. Bramso Vengrų šokių Nr. 5, V. Fuko polką... Pensininkai ir moksleiviai, darbininkai ir studentai grojo įtempe visas jėgas, ir klausytojų karš-

ti plojimai buvo brangus įvertinimas už triušą. O Kauno Politechnikos instituto, Vilniaus "Aušros" klubo, Kauno "Aido", Panevėžio autokompressorų gamyklos, Palangos kultūros namų, Grigiškių popieriaus kombinato orkestrai iš Vilniaus grįš su džiugiomis naujienomis — jų kolektyvai iškovojo šventės laureatų vardus konkursuose.

Prieš dvejus metus Vilnius pirmą kartą išgirdo drauge dainuojant keturias dešimtis vyrų chorų. Jų saskrydis — pirmasis dainų švenčių istorijoje — įrėžė joje gilią vagą. Tada susikūrė daug naujų kolektyvų. Štai įžengė į estradą stipriausias jų — 1,300 dainininkų. Čia ir Liaudies ūkio tarybos choras "Aidas", ir Vilniaus Geležinkelininkų kultūros rūmų "Varpas", Greta — Šiaulių "Elnio", Tryškių tarybinio ūkio vyrų, šimtas būsimųjų inžinierių iš Kauno Politechnikos instituto. Toli toli nuaidi tokia pažįstama liaudies dainos melodija — A. Račiūno harmonizuota "Oi tu, sakale".

Draugystė. Ji mums — kaip medžiui šaknys, kaip upei vanduo, kaip širdžiai plakimas. Darbo, kovos ir džiaugsmo vandenį mes įpratome jausti brolišką respublikų petį. Šios šventės dieną taip pat atėjo pasveikinti Lietuvos pasiuntiniai iš visos Tarybų šalies. Tai juos kreipiasi vyrų choras kompozitoriaus V. Budrevičiaus "Draugų daina". O dainuojantys vyrai, lyg tvirtindami šių žodžių prasmę, susiėmė išskeltomis rankomis. Nuaidi svajingoji Bethoveno "Naktis", santūrus jūmoro sklinda estų kompozitoriaus G. Ernesako "Vyrai į namus". Ir štai raudonos pašvaistės grumiasi estrados skliaute — lyg gaisrų, kanonadų, saliatų ugnys. Toliu, bet nepamirštamam karo atbalsiui vėl nuaidi tauri, sukauptą dainą — "Šventasis karas".

Griauzdžia maršas. Į veją, pasipuošęs visomis karinių orkestrų regalijomis, įžygiuoja karinis orkestras. Vėliavnešių kolona įneša kovine šlove ap-

gaubtas vėliavas. Sustingsta. Išbėgusios merginos apdovanoja kariškių delegaciją gėlėmis, ir vėl skamba daina tarybiniam kariui — taikos sargybinui, skamba V. Aleksandrovo "Daina apie Tarybinę Armiją". Dirigento batula šį kartą taip pat kariškio — generolo majoro Nikolajaus Nazarovo — rankoje. Daug brangių atminimų sieja šį šventės svečių su Lietuva. 1940-1941 metais jis, Pabaltijo karinės apygardos pavyzdinio orkestro vadovas, ne kartą koncertavo Vilniuje, Kaune. Kilus karui, vadavo Pabaltijy nuo fašistinių grobikų. Šiandien jis — Tarybinės Armijos vyriausiasis karinis dirigentas.

Vėl griauzdžia maršas. Plojimai išlydi karius. O estrados gelmėj, kur vėl iškilo žydros vėliavos, įrašomas pats brangiausias žodis — Taika.

Ir štai paskutinis Dainų šventės etapas — masinio mišrus choro pasirodymas. Darbas, draugystė, brolybė — šie brangūs žodžiai nuskamba iš tūkstančių krūtinų. Skambios lietuvių, rusų, baltarusių liudies ir kompozitorių dainos. — lyrika ir žaismingumas, rūstus ritmas, — tarsi vaivorykštės kovos pasakojimas ir veržlus spalvo keičiasi estradoje. Tai žaliasai", harmonizuota. J. dainuojamos dainos "Apynėli Dambrausko, jauno kompozitoriaus R. Žigaičio kūrinys "Jaunimo daina", rusų liaudies daina, harmonizuota A. Svešnikovo, "Variagas".

Į pirmąjį vyrų chorų saskrydį baltarusių kompozitorius N. Sokolovskis atvežė dainą "O Nemune, tėve mielasis". Ją pamėgo mūsų choristai ir už gražią melodiją, ir už tai, kad apdabnuojama pati brangiausia tiek baltarusio, tiek lietuvių širdžiai upė Nemunas — senas, žilas iš dainų, jaunas, veržlus iš dabarties, su Kauno marioimis ir hidroelektrine.

Pasigirsta populiaros B. Dvariono dainos "Ant Nemuno kranto" akordai. Ši daina, atėjęs iš kino filmo "Aušra prie Nemuno", tapo savotišku mūsų tėviškės atgimimo himnu. Jos melodija skamba radijo signaluose, tolimuose žvejų laivuose vandenyne, mokyklose ir kolūkiuose. Įkvėptai chorui diriguoja LTSR liaudies artistas K. Kaveckas — dainų švenčių veteranas.

(Bus daugiau)

Paieškojimas

Paieškau savo brolių Juozą Raškauską, pirmiau gyvenusį Vancouver, B. C., Kanadoje.

Prašau atsilipti ar žinantieji ką nors apie jį maloniai prašau pranešti adresu:

Stasys Raškauskas,
Kapsuko rajonas, Sangrūdės paštas, Trakėnų kaimas, Lithuania, USSR

Iš Kanados Gyvenimo

Hall Royal komisija savo raporte sako, kad medikėr atsi-eitų visu trečdaliu mažiau, jei-gu būtų viena valdžios operuo-jama sistema su vienu centru, negu kad daugelis privatiškų ir provincinių.

Kanados advokatų asociacija siūlo, kad federalė vyriausybė pravesių įstatymą, kuris skai-tytų nusikaltimu, jeigu žmogus išgėręs keturis stiklinukus svai-galų vairuotų automobilį.

Nepasakyta, per kiek laiko. Juk jeigu žmogus išgertų ketu-ris stiklinukus per kelias valan-das prieš važiuojimą, tai jie ne-sudarytų jokios reikšmės.

Toronto universiteto mokslin-inkas Dr. Hunt sako, kad tyr-inėjimais parodė, jog pavojus iš strontijaus 90 buvo perdėtas.

Per penkis metus buvę seka-

ma 30,000 vaikučių, tikrinant jų dantis. Strontijaus buvę su-sekta labai mažai.

Toronto miesto administraci-joj susektas raketos — už ky-šius atleidimas nuo bausmės automobilių savininkų už su-laužymą stovėjimo ir važiavi-mo reguliacijų. Trys asmenys sulaikyti.

Policija pravesianti tyrinėj-i-mą, kurs taksų mokėtojams at-sieis \$10,000.

Globe and Mail rašo, kad Ko-rėjos kare 25,000 kanadiečių buvo pasiūta į Korėją, iš kur 1,500 nesugrįžo.

Materialiai, Korėjos karas Kanadai atsiėjo \$200,000,000.

Bedarbių skaičius Toronte šiais metais didesnis virš 16 procentų.

Pašalpa gauna 39,172 asme-nys.

Šalnos Kvebeko provincijoje padarė \$1,000,000 nuostolių ta-bako augintojams. Daugiausia nukentėjo Joliette distrikto ta-bako augintojai.

Kanadietis

Numirė Senas Veikėjas J. Penner

WINNIPEG. — Čia mirė se-nas Kanados darbininkų veikė-jas Jacob Penner, išgyvenęs 85 metus. Jis buvo vienas iš Ka-nados komunistų judėjimo kū-rėjų. Virš 60 metų dirbo dar-bininkų judėjime.

Velionis ilgus metus buvo aldermanu Winniepego valdybo-je. Jis vaidino nemažą rolę 1919 metų visuotiname streike Winniepege.

Jis gimė vokiečių šeimoje Uk-rainoj, mieste, kuris dabar va-dinamas Dniepropetrovsku. Būdamas dar studentas įsi-traukė į veikimą prieš carizmą, už tai buvo persekiojamas ir 1904 metais buvo priverstas emigruoti į Kanadą. Nuliūdime paliko žmona, trys sūnūs ir vie-na duktė, visa eilė anūkių ir anūkių.

Ivairyenybės

Cukrinių Runkelių Likimas

Prieš pusantro šimto metų ir dar seniau cukrus Europoje buvo didelės prabangos dalykas, "kolonijinis produktas", kaip ir pipirai ar cinamonas, atvežamas iš subtropikų. Mat, cukrus tada buvo gaminamas tik iš cukranendrių.

Vokiečių chemikas Margra-fas, 1741 m. Berlyno akademi-jai įrodinėjęs, kad iš cukrinių runkelių galima gauti "tikrą cukrų", pats daug nesitikėjo iš savo išradimo.

Margrafas mirė, nesulaukęs, kol jo mokinys Achardas pradės gaminti cukrų iš runkelių pramoniniu būdu. Pirmasis Achardo fabrikas devyniolik-tojo amžiaus pradžioje per die-ną gamindavo apie 70 cent run-keleinio cukraus.

Nuo to laiko cukriniai runke-liai pradėjo pergalingą kelią: pirmiausia jie užvaldė Europą, paskui Sibirą, Japoniją, Aust-raliją. Dabar jie auginami net tose šalyse, kur nuo senų vieš-patavo cukranendrės, pvz., Ar-gentinoje, JAV pietuose.

Apelsinų Milteliai

Floridoje kasmet surenka 120 milijonų dėžių apelsinų: 72 proc. visos JAV ir 30 proc. — pasaulinės šių vaisių pro-dukcijos. Floridos gyventojai tiek vaisių negali suvartoti. Tenka gaminti vaisių sultis, ta-čiau jų gaminimas susijęs su tam tikrais sunkumais: sultis reikia konservuoti uždarose dė-žutėse.

Jungtinėse Valstijose įdie-giamas naujas apelsinų sulčių konservavimo būdas. Išspaus-tos iš apelsinų sultys koncent-ruojamos, sutirštinant jas į limpančią košę, kuri paskui džiovinama, valcuojama ir su-

smulkinama į miltelius. Vėliau ištirpinus juos vandenyje, gau-namas skanus mišinys, kuris turi visas būdingas šviežių apelsinų sulčių savybes. Šitaip konservuojami apelsinai nepran-da vitaminų.

Rugpiučio 28 d. staigiai mirus

JURGIUI RAČIUI

Reiškiame gilią ir nuoširdžią užuojautą didžiai liūdinčiai jo žmonai Emilijai Račienei, dukteriai, žentui ir giminėms Lietuvoje bei jo artimiesiems. Kartu liūdime netekę gero draugo, pažangaus tautiečio.

O. Vilkelienė
Z. B. Janauskai
A. Daukantai
A. M. Berškiai
S. Iakiai
J. Andriūnas
J. Leskevičius
J. M. Masiokai
M. Vaitkienė
A. Kulikauskai
P. Bepirštis
J. Rožukas
A. Pažerienė
J. J. Šinkūnai
J. Žukauskas
Ch. Morkūnas
V. Vitkus
P. M. Daugėlai
P. Bočiulis
A. Jurgutaitis
T. Mackevičienė
J. Valūnas
J. S. Kevėžai
P. Mockaitis
V. Strazevičių šeima

J. M. Mileriai
V. Bulzgiai
J. Židžiūnai
S. Sabaliauskai
K. F. Kilikevičiai
V. Galskienė
R. V. Pitman'ai
V. Grinevičienė
Ch. Pempės
P. H. Karpavičiai
Ch. J. Narusevičiai
M. A. Guobai
J. Jančiai
V. Ramanauskai
A. Morkis, Sr.
Antanas ir Ona
A. J. Sadoniai
P. A. Pajuodžiai
B. M. Minetai
F. Gaižauskai
M. Šimkūnai
M. Linartienė
P. Pleskus
A. Alksnis
J. U. Zyka

Toronto, Ont.

Mirus

JURGIUI RAČIUI

Reiškiame gilią ir nuoširdžią užuojautą didžiai liūdinčiai jo žmonai Emilijai Račienei, dukteriai, žentui ir giminėms Lietuvoje bei jo artimiesiems. Kartu liūdime netekę gero draugo, pažangaus tautiečio.

S. Karvelis
S. Z. Jakavičiai
J. A. Ylai
J. Aršauskas
J. T. Mingilai
J. Valūnas
K. M. Baltuškal
M. Šimonienė
H. Dabravolskienė
F. E. Laurusevičiai
J. N. Berškiai
A. R. Antanavičiai
S. J. Kuisiai
F. D. Raulinaičiai
V. Kaminskienė
A. Galinaitis
P. Gutauskas
J. S. Igučiai
J. R. Kuktarai
S. A. Tylai
J. O. Žiuliai
P. M. Purai
T. Kavaliauskas
V. Žiluskas

Toronto, Ont.

Mirus

JURGIUI RAČIUI

Reiškiame gilią ir nuoširdžią mūsų užuojautą jo žmonai, dukteriai ir kitiems jo artimiesiems.

J. M. Grigaliūnai ir šeima

Toronto, Ont.

Apsilankykite savo tėvynėje naudojant patarnavimą geriausiai patyrusių Rytinėn Europon kelionių ekspertų. Dėl platesnių informacijų prašome kreiptis:

Kennedy Travel Bureau Ltd.
296 QUEEN ST. WEST, TORONTO 2E
Tel. EM. 2-3226

Lietuviška Valgykla

UNION CAFE

387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT
Šviežias maistas. Geras pasirinkimas įvairių lietuviškų valgių. Turime kambarių apsisostojimui.
Savininkas Ch. Pampalas
Telefonas: LI. 4-6917

LIETUVOS SPAUSDINIAI

"Liaudies Balsas" raštinėje galima gauti Tarybų Lietuvoje išleidžiamų laikraščių ir žurnalų.

Dienraštis "TIESA"

Tris kartus į savaitę išleidžiamas "SPORTAS"

Du kart į savaitę išleidžiamas "LIETUVOS PIONIERIUS"

Savaitraštis "LITERATŪRA IR MENAS"

DVISAVAITINIS žurnalas "SVYTURYS"

Mėnesiniai žurnalai: "TARYBINĖ MOTERIS", "MOKSLAS IR GYVENIMAS" ir "MŪSŲ SODAI".

Laikraščių kainos po 5 c., o žurnalų po 25 c. egzempliorius.

Priimame užsakymus ir paštu. Prisiuntus mokėstį apmokame persiuntimą. Mažesnius užsakymus galite prisiųsti ir kanadiškais pašto ženklais.

Taipgi priimame ir naujas bei atnaujintas prenumeratas virš vardintų laikraščių ir žurnalų dėl 1965 metų.

Metinių prenumeratų kainos: "Tiesos" — \$5.00; "Sporto" — \$4.00; "Lietuvos Pionierius" — \$2.50; "Literatūra ir Menas" — \$2.00; "Svyturys" — \$4.50; "Mokslas ir Gyvenimas" — \$3.00; "Tarybinė Moteris" — \$2.00; "Mūsų Sodai" — \$4.00.

Pusmetinės prenumeratos turi būti užsakytos ne vėliau kaip gegužio mėnesį, o metinės ne vėliau spalio mėnesį.

Užsakymus siųskite su Money orderiais adresu:

Liaudies Balsas, 160 Claremont St., Toronto 3, Ont. Canada.

Liaudies Balsas

SAVAITINIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRASTIS
LEIDŽIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS

Prenumeratos Kalna:

Kanadoj ir Didžiojoje Britanijoje metams \$4.00; pusel metų \$2.00
Visur kitur metams \$4.50; pusel metų \$2.25

LIAUDIES BALSAS

160 Claremont St., Toronto 3, Ont., Canada

Telefonas: EMpire 6-4358

APIE LAISVINTOJUS

"Ši savaitė prasideda su kitu įspūdingu ženklu, rodančiu artinantis rinkimams — John Diefenbaker vėl laisvina Rytų Europą" rašo Daily Star.

Jis, kalbėdamas į ukrainiečius, pasakęs, kad laisvė niekad nebus saugi, kol "milijonai žmonių tebebus TSRS priespaudoje". Girdi, kanadiečiai turį naudotis kiekviena proga Jungtinėje Tautose ir kitur, kad davus žinoti Tarybų Sąjungai, kad laikymas pavergime Ukrainos ir Baltijos valstybių yra įžeidimas.

Ką gi Daily Star mano apie šį "laisvintoją"? "Tai klaida — ir gana žiauri", sako laikraštis. "Nežiūrint to, ką ponas Diefenbakeris ar kuris kitas Kanados lyderis gali pasakyti — Jungtinėje Tautose ar Kanadoje — nepakeis Kremliaus linijos. Niekas geriau už Diefenbakerį nežino šito fakto. Etniškų grupių nariai, kurie patikės, kad balsavimas už konservatus padės jiems išlaisvinti savo tėviškes, labai nusivils".

Taip tai yra su tuo "laisvinimo" bizniu. Nei vienas Kanados lyderis, sąžiningas būdamas, negali žadėti bent kokią pagalbą veiksniams, nes gerai žino, kad negalės nieku padėti. Gerinimasis rinkiminės kampanijos metu yra priprastas reiškinys Kanadoje. Politikai daug ko prižada ir seniems Kanados gyventojams.

TAI DAUGIAU PACIŲ VOKIEČIŲ PROBLEMA

Buvęs Vakarų Vokietijos apsigynimo ministras Franz Joseph Straus baugina Vakarus, kad Vokietijoje atsirast naujas Hitleris, jeigu Jungtinės Valstijos ir Britanija neduos vokiečiams atominę ginklų. Reikia pasakyti, kad jis labai neapgalvotai pasielgė, grumdamas kitu Hitleriu. Tai lygu pasielgimul to vyrioko, kuris savo merginai grumoją nusižudymu, jeigu ji atmes jį.

Vokiečiams reiktų atsiminti, ką Hitleris davė jiems. Tiesa, dabar jie gal neblogai gyvena. Amerikos doleriai padėjo jiems atsistatyti, sukurti gerlaikį. Bet nejaugi jiems neapeina tie, kuriuos Hitleris pražudė, kokią negarbę jis užtraukė ant vokiečių tautos? Pasaulis gal atleis vokiečiams, bet jis niekad nepamirš.

Naujo Hitlerio perspektyvos dar prastesnės. Šiandien pasaulis ne tas, koks buvo po pirmo pasaulinio karo. Pati Vokietija pusiau perskelta. Rytų Europa socialistinė. Naujas "blitzkriegas" reikštų galą vokiečiams, kaip ir daugeliui kitų. Ponas Straus turėtų ne kitus bauginti, o savus, kad jie nedasileistų, kad jie pastotų kelią kitam Hitleriui. Tai svarbiau jiems patiems.

NAIKINIMASIS NEPRATURTINS

Indija ir Pakistanas jau rimtai kariauja dėl Kašmiro. Jau nemažai kraujo pralieta, šimtai gyvybių sunaikinta. Jeigu jų karas išsiplės, tai tas turtingas kraštas bus sunaikintas.

Jungtinės Tautos yra padariusios sprendimą, kad Kašmiere būtų pravedti balsavimai, kam Kašmiro žmonės nori priklausyti, Indijai ar Pakistanui. Pakistanas sutinka, o Indija ne. Indija jaučia, kad to krašto gyventojai pasisakytų už Pakistaną, nes tame krašte didelę didžiumą žmonių sudaro musulmonai. Indijoje vyrauja hindai. Dėl to tai ir nėra taikos tenai.

Išrodo, kad būtų praktiškiausia leisti žmonėms apsispręsti. Tai teisingiausias ir tiesiausias kelias konfliktui pašalinti. Stebėtina, kad Indija, kai jai vadovavo išmintingas žmogus, Neru, to neleido.

Sakoma, kad ir Tarybų Sąjunga ragina abi šalis susitakyti. Ji nori būti draugiška su abiemis. Kinija, atrodo, palaiko Pakistaną, nes jos santykiai su Indija gana šalti.

Jungtinės Tautos turėtų atnaujinti savo pastangas. Juk tai pavojus taikai, tautų sugyvenimui.

Valė Gražulytė ir Henrikas Aleksiejūnas iš Druskininkų, dideli programinių šokių mėgėjai.

Saikofarmokologija

Dr. Alex Guest

Čia trumpai pakalbėsime apie grupę junginių (mišinių), skirtų poveikimui žmonių elgesio ir mąstymo procesų, ir priklausantių nuolatos didėjančiai grupei: saikofarmokologinių veiksmų.

Mes nesuprantame, ką šie junginiai padaro aukštai išvystytai žmogaus nervų sistemai. Mes nežinome, kokiam lygyje padaro savo įtaką, neigi procesų, kuriuos jie sutrukdė.

Mūsų žinojimas apie šią galingą mediciną yra labai ribotas. Jeigu specialia šuns smegenų sritis sunaikinama, buvęs ramus gyvulus pasidaro nesukontroliuojamu. Jeigu pažeistam gyvuliui duodama "trankvilizojančios" medicinos, jis grįžta prie pirmesnio stovio.

Pavojingi protiniai ligoniai, kurių pirmiau nebuvo galima sukontroliuoti, pasidaro ramiais, kuomet jiems duodama šių vaistų, ir jei jų galvojimo procesas pasilieka keistas, kaip ir pirmiau, tačiau jų elgesys pasidaro švelnesnis.

Šių ir kitų eksperimentų pagrindu, visai nauja industrija buvo sudaryta gydymui protinio įsitempimo, atsitinkančio normaliems žmonėms kasdieniniame gyvenime.

Sėkmingumas šių vaistų gydant labai susirgusius žmones dar neįrodytas, ir tikrai nežinoma, kokius efektus šitie chemikalai gali duoti ilgai naudojant juos. Nežiūrint to, šiuos junginius dabar plačiai naudoja privatiškoji praktikoje, jų taipgi reikalauja patys pacijantai.

Jų naudojimas jau neapribuotas labai susirgusių protinėmis ligomis žmonių situacijomis. Jie išrašomi ir naudojami apmąštinimui paprastų atsi-

tikimų.

Šiame pasaulyje šiandien yra daugelis dažnų krizių. Juos iššaukia vyriausiai socialiniai, ekonominiai ir politiniai faktoriai. Nuolatinis įsitempimas, iššauktas nedarbo, didėjančio militarizmo ir rasinių problemų, prisideda prie paprastų problemų, su kuriomis individualiai nuolatos susiduria.

Sunkumai, su kuriais žmonija šiandien susiduria, negali būti paslėpti už trankvilizatorių ar psichinių energijos kėlėjų kalno. Mes apsigauame, jei mes bent koku būdu tikime, kad šie saikofarmokologiniai veiksniai geriau paruoš mus sutikimui šio pasaulio problemų.

Šie vaistai tikrai užglušina mūsų jausmus, iškreipia mūsų galvojimą ir aptemdo mūsų supratimą. Mes negalime tikėtis, kad jie padėtų mums spręsti šios gadinės monumentalus uždavinius.

Šio amžiaus iššūkiai labai dideli, o jų išsprendimui reikia visų didelių protinių ir fizinių jėgų.

Saikofarmokologiniai vaistai gali tikrai sumažinti protinius procesus. Mes negalime paslėpti pasaulio problemas ir pritaikyti, kaip kad mes neduotume asperino gydymui plaučių uždegimo, mes negalime paslėpti ar gydyti šios Žemės ligas trankvilizatoriais.

Karas, skurdas, nedarbas, rasinė nelygybė ir visi kiti simptomai, kurie lydi kapitalizmo ligas, gali būti palengvinti, kada liga bus pašalinta.

MONTREAL. — Karališkoji policija daro tyrinėjimą jūrininkų unijos SIU dokumentuose, kad susekus suktybes, kada vadovavo H. C. Banks.

Vancouveris ir Lietuviai

VANCOUVER, B. C. — Šis miestas prie Ramiojo vandenyno su minkštu klimatu, aukštais kalnais ir milžiniškais miškais apylinkėje, pritraukia vis daugiau ir daugiau turistų, kurių dalis atvyksta vėliaus nuolatiniam apsigyvenimui.

Jau kelinti metai iš eilės, kai į British Columbia atvažiuoja apsigyvenimui po 50 tūkstančių žmonių, taip, kad už kokių penkių metų šioje provincijoje jau bus du milijonai gyventojų, o gal ir daugiau.

Turistų tarpe vis dažniau ir dažniau sutinkame ir savo pažįstamų tautiečių iš įvairių Kanados vietų. Taip liepos mėnesį buvo įdomu susitikti Joe Rogers, winnipegietį, su kuriuo kartu teko aplankyti Tarybų Lietuvą 1957-tais metais pirmoje turistų grupėje. Kalbėjome mudu, kad būtų malonu aplankyti Tėvynę kiekvienį metai. Gaila labai, kad tolima kelionė, dar vis daug kainuoja ir didžiumai Kanadoje gyvenančių lietuvių pasilieka, kaip neišsipildanti svajonė.

Iš Natal, B. C., anglies kasyklų miestelio buvo atvykusi aplankyti savo sūnų ir anūkus Domicelė Cepeliauskienė. Ji pasakojo, kad jos sūnus su šeima ruošiasi važiuoti mokytojauti porai metų į Graikiją, o graikų mokytojų grupė atvyks ant tiek pat laiko mokytojauti Kanadoje.

Cepeliauskienė taipgi pasakojo, kad didelė anglies kasykla "International Coal & Coke" (kurioje ir man teko dirbti virš šešių metų) užsidarė ir daugelis angliakasių neteko darbo, o kiti važinėja į darbą į kaimyninius miestelius po 20 mylių ar daugiau kasdien. Jei Japonija nustotų pirkusi anglį, tai būtų tikra bėda. Kad paskatinus anglies eksportą, Kanados valdžia apmoka dalį pervežimo išlaidų nuo kasyklų ligi jūros uostų.

Rugsėjo mėnesį iš Lethbridge, Alta., atvažiuo: Kalusienė, Lesčinskienė, Žebrauskienė ir jos brolis Aleksas Dabulskis. Jie apsisotojo pas Mathus ir kartu su jais apvažinėjo dalį miesto ir apylinkių.

Rugsėjo 16-tą dieną susitarė vykti į kalnų viršūnę. Prie turistų grupės prisidėjo Onutė Mathus ir jūsu korespondentas. Naujas Dabulskio automobilis, trijų šimtų arklių jėgos varomas, skubėjo aukštyn ir aukštyn ir už dvidešimts minučių jau buvome Grouse kalno papėdėje. Nuo čia jau kitas transporto būdas. Prie storo iš vielių susukto lyno kabo pritvirtintos sėdynės dėl dviejų asmenų, o elektros jėga traukia lyną aukštyn. Sumokame po \$1.95 ir už pusės valandos jau išlipame prie restorano 3,700 pėdų (1,127 metrų) aukštyje.

Naktis jau prasideda, o iš (Nukelta ant 8 pusl.)

Tai da

— tarp

Ir mar

kaltinink

tizmas.

Pakist

muzulmo

ma gyv

nai.

Kašmi

das ir

prie Ind

kivirčiai.

Pakist

kiečių ta

nės, tai

kiečių o

lus.

O am

šalis ka

Ne v

kaip im

Kana

propaga

dėsio d

Lvovo.

Bet

šiausias

apie atė

karą va

Laimi

nebetur

Tik n

prieš ri

gerina j

Lietu

susiner

čiaus li

bū Liet

Jie

šmeižto

Gaila

Fakt:

šmeižta

daryta

padaryt

kiai ma

Koks

žmonių

Čikag

vienu t

Lietuv

darytas

siems v

Jie n

čių žm

Kaip

laisvi l

Liaudie

Tik

žmonėr

Ir ne t

apie vi

MAS

bū Res

ragina

stoti

Vietnar

Jis t

da sveč

je, po

deriais.

Lietuviai

C. — Šis vandenys, aukštesniais mišaukia vis kristų, ku- liaus nuo- ni. eilės, kai etvažiuoja tūkstan- už kokių ovincijoje gyvento-

žiačiau ir savo pa- vairių Ka- pos mėne- ti Joe Ro- su kuriuo Tarybų etais pir- Kalbėjo balonu ap- vieni me- colima ke- ainuoja ir gyvenan- kaip ne-

nglies ka- atvykusi ir anūkus enė. Ji pa- su šeima kytojauti o graikų vyks ant pjauti Ka-

pgi pasa- ses kasyk- al & Coke dirbti virš daugelis arbo, o ki- kaimyni- mylių ar Japonija tai būtų askatinus hados val- vėžimo iš- ligi jūros

Lethbri- Kalus- Žebraus- lekas Da- pas Ma- apvažinė- tinkių.

na susita- viršūnė. prisidėjo sų kores- Dabulskio ntų arklų ėjo aukš- videsimts e Grouse ėia jau ki- Priė sto- yno kabo dėl dvie- rsonų jėga n. Sumo- pusės va- rie resto- 27 metrų)

eda, o iš busp.)

Pastabos

Tai dar vienas karas užvirė — tarp Indijos ir Pakistano.

Ir man atrodo, kad vyriausiu kaltininku yra religinis fanatizmas.

Pakistaniečiai daugumoje musulmonai, o Kašmire didžiuma gyventojų yra musulmonai.

Kašmiro valdovas buvo hindas ir jis norėjo prijungti jį prie Indijos, dėl to ir prasidėjo kiveriai.

★
Pakistanas naudoja amerikiečių tankus. Indija, bė abejonės, taip pat naudoja amerikiečių orlaivius ir kitus ginklus.

O amerikiečiai ginklavo tas šalis karui su Kinija.

Ne visuomet taip vyksta, kaip imperialistai nori.

★
Kanados lenkai organizuoja propagandinius minėjimus, liūdėsio dienas dėl Vilniaus ir Lvovo.

Bet tie patys nacionalistai šiaušiasi, kai vokiečiai kalba apie atėmimą iš Lenkijos prieš karą valdytų žemių.

Laimė tame, kad jie šiandien nebeturė reikšmės.

Tik neišmanėliai politikieriai prieš rinkimus kai kada pasigerina jiems.

★
Lietuviški veiksniai gerokai susinervinę dėl didelio skaičiaus lietuvių lankymosi Tarybų Lietuvoje.

Jie šimteriopai padidino šmeižto kampaniją.

Gaila tų žmonių.
Faktai yra faktai, ir joks šmeižtas jų nesugriauš. Kas padaryta Tarybų Lietuvoje, jau padaryta. Kas nuvažiuoja, aiškiai mato.

★
Koks netolerantiškumas tų žmonių, koks įsiutimas.

Čikagoje jie kone nulinėavo vieną tautietį, kuris sugrįžęs iš Lietuvos išsitarė, kad tenai padarytas progresas ir patarė visiems važiuoti ir pamatyti.

Jie nepakenčia tiesą kalbančių žmonių.

★
Kaip svarbu, kad egzistuoja laisvi laikraščiai, kaip pas mus Liaudies Balsas.

Tik tokia spauda atdara žmonėms, kurie skelbia tiesą. Ir ne tik apie Lietuvą, bet ir apie viską.

J. Y.

MASKVA. — Jungtinės Arabų Respublikos prez. Nasseris ragina Jungtines Valstijas sustoti bombardavus šiaurės Vietnamą.

Jis tą raginimą išreiškė, kada svečiavosi Tarybų Sąjungoje, po pasikalbėjimo su jos lyderiais.

Škotijos lietuviai sveikina Dainų šventės dalyvius Vingio parke.

Ką Kiti Rašo

"Ketvirtoji Lietuva"

Nebeturime "pagalbinės Lietuvos", kurią mums žadėjo klerikalų šulas prof. Pakštas sukurti Venezuelos džiunglėse. Ji dinga neužgimus. Amžiną jai atilsį!

Bet tuo mūsų bėdos nepasibaigė, nes mes turime kitą profesorių, gal ne tokį smarkų ir truputį kvailesnį, bet profesorių. Kalbu apie profesorių Ere- tą.

Clevelando smetonininkų "Dirva" (rugs. 25 d.) visam pasauliui praneša, kad šitas galvočius paskelbė, jog jis rūpinasi ir reikalauja, kad kiti visi jo kolegos rūpintųsi įkūrimu, sukūrimu, atkūrimu ar pastatymu "Ketvirtosios Lietuvos". Ji būsianti tokia, kokios dar nebuvo ir nėra. Jos planai, girdi, turi būti sudaryti kur nors užsienyje!

Bet kur? Tik jau, mielas profesoriau, ne toje "nelaimingoje" Venezueloje.

— A. Bimba

Dvasiškiems tėveliams per nosį

Amerikoje lietuvių tautos priešų spaudoje buvo garsiai skelbiama, kad dailininkė Konstancija Petrikaitė-Tulienė buvo išvežta į Sibirą ir ten mirė. Panašiai buvę paskelbta net per popiežiaus Vatikano radiją. Dabar "Tėvynės Balse" skaitome:

"Čia spausdinamas nuotraukas visai neseniai padarė Kaune fotokorespondentas T. Žebrauskas. Vienoje jų užfiksuota dailininkė Konstancija Petrikaitė - Tulienė su savo vyru — jos nuolatiniu pagalbininku. Dailininkė garsėja, kaip knygu iliustratorė, interjero specialistė ir įvairiausios tematikos keramikos dirbinių kūrėja.

"Dailininkės K. Tulienės darbai eksponuojami šiuo metu Vilniuje atidarytoje jubiliejinėje dailės parodoje, o jos dirbtuvėse yra daugybė pradėtų naujų kūrinių. Tai, kad dailininkės

vyras yra žinomas mūsų respublikos sporto veteranas, ir dabar aktyviai dalyvaujantis krepšinio gyvenime, paskatino ją sukurti menišką sporto suvenyrus, dovanas, kurių jau ne viena atiteko Lietuvos sportininkams."

Perskaityt šias eilutes, "Tėvynės balso" skaitytojai, kurie turi abejotiną malonumą karštais klausytis ir Vatikano radijo lietuviškų laidų, tikriausiai nustebės. Kaip gi čia dabar, paklaus jie. Juk š. m. liepos 21 d. iš Vatikano eterio bangomis buvo paskleista žinia, kad Niujorko parodos viename paviljone galima pamatyti ir lietuvišką kaimo vestuvių vaizdą. "Toki lietuviškoji scena, — sakoma laidoje, — buvo paruošta 1939 metų Niujorko parodai. Ją kruopščiai tuomet paruošė dailininkė Petrikaitė-Tulienė, paprašyta to meto Lietuvos valdžios". Dabar, girdi, kūrėjos jau nėra gyvųjų tarpe, nes ji buvusi išvežta į Sibirą ir ten, aišku, kaip kankinė mirusi.

Šio prasimanyto pareiškimo autoriai gerai žinojo, kad dailininkė sveika ir gyva, kad ji jau 40 metų pastoviai gyvena Kaune ir niekur nesiruošia iš jo keltis. Tačiau tai nesutrukdė jiems nepaisyti aštunto Dievo įsakymo — "Nekalbėk netiesos!"

Tai skaudus smūgis per nosį ne tik dvasiškiems melagiams, bet visiems Tarybų Lietuvos šmeižikams ir provokatoriškų išmislų šinkoriams.

— Laisvė

Šauna pro šalį

Tokia St. Rūkienė "Drauge" rašo, kad Lietuvoje "tuos žmones, kurie turi užsienio kraštuose giminių ir su jais susirašinėja, komunistinė valdžia skaito nepatikimais... Besimokąs jaunimas irgi turi bėdos su tais užsieniečiais". Girdi, jų nepriima į aukštąsias mokyklas.

Jeigu Rūkienė būtų taip rašiusi prieš keliolika metų, kai susirašinėjimas su Lietuvos žmonėmis buvo retas dalykas, tai kai kas gal ir būtų patikėjęs. Bet dabar, kai JAV lietuvių broliai ir sesės Lietuvoje džiaugiasi per laiškus savo vaikais, einančiais į aukštuosius mokslus, tai Rūkienė šauna pro šalį. Ir baisiai negražiai šauna.

"Keleivio" redaktoriaus Sodos sūnus Tarybų Lietuvoje žymus muzikas. Nežiūrint, kad jo tėvas čia Amerikoje ant tarybinės santvarkos verčia kalnus, bet jaunajam Sondai Lietuvoje atviri vartai į karjerą, važinėja po užsienio šalis, gauna apdovanojimus, ir t.t.

"Naujienu" redaktoriaus Gri-gaičio brolis Lietuvoje yra Lukšišų parapijos klebonas. Nors jo brolis čia per "Naujienas" ant Tarybų Lietuvos spiaudo ugnimi, bet jo ten Lukšiuose niekas neliečia. Klebonauja sau ir tiek.

Mat, komunistai nėra kerštinčiai, kaip kad yra buržuaziniai nacionalistai, nužudę "Laisvės" redaktoriaus Mizaros brolių vien tik dėl to, kad Rojus dirba pažangiam JAV lietuvių laikraščiu.

— S. J. Jokubka

Kaip lengvai jie įbauginami

Tūlas V. Meškauskas smetonininkų laikraštyje "Dirva" rašo:

"Kaip perkūnas iš giedro dangaus praskambėjo žinia, kad Singaporo valstybė pasitraukė iš Malajų federacijos, kuri buvo laikoma išmintingo politikavimo triumfu..."

Daug šiandien kapitalizmo "išmintingų politikavimų" baigiasi neišmintingai. Vienas tų buvo Britanijos suburimas kelių salų ir pusiasalių į Malazijos federaciją.

Karas Vietname galima laikyti antru prastu pavyzdžiu, nežiūrint vilčių laimėti jį.

— Vilnis

Stambus Kyšis

Įdomių dalykų iškėlė viršun Singaporo premjeras Lee Kuan Yew. Jis paskelbė laišką, kurį jam rašė Jungtinių Amerikos Valstijų sekretorius ponas D. Rusk 1961 metais. Štai ką Rusk rašė:

"Aš giliai susijaudinau patyręs, kad tūli JAV valdžios oficialai buvo Singaporo valdžios sugauti neprideramai elgiantis Singapore.

"Nauja administracija žiūri į šį reikalą labai rimtai ir ketina peržiūrėti šių oficialų veiklą dėl sudisciplinavimo jų".

Laiškas rašytas balandžio 15, 1961 metais.

Premjeras Lee sako, kad D. Rusk pasiūlęs jam \$3,000,000 kyšio, kad visas incidentas būtų užmirštas, bet jo režimas, tuomet dalis Malazijos vyriausybės, pareikalavęs \$33,000,000 ekonominės paramos.

ŠYPSENOŠ

Greitai augs

"Aš girdėjau, kad žuvys labai greitai auga?"

"Tikra tiesa. Mano tėvas pagavo vieną pernai. Kiekvieną sykį, kada tik jis pasakoja, ji būna vis didesnė".

Kai reikia — nieko negali

Orlaivyje gretimai sėdėjo senutė ir kunigas. Kai orlaivis pateko į didelę audrą, senutė pradėjo nerimauti. Vėtrai smarkiai sukrėtus, žaibui nutviskus, ji išsigando ir kreipėsi į kunigą:

"Daryk ką nors, prašyk dievo pagalbos".

"Gerbiamoji, juk gerai žinau, kad aš tikrai dangaus pardavinėtojas, o ne valdytojas".

Reikia ir tą prisiminti!

Vienas Vakarų Vokietijos patriotas tarė gerai pažįstamam kanadiečiui:

"Ar skaitei, ką buvęs Vakarų Vokietijos apsigynimo ministras F. J. Straus pasakė?"

"Ką gi?"

"Jeigu JAV ir Anglija nesuteiks Vakarų Vokietijai atominių ginklų, tai neišvengiamai atsiras naujas Hitleris".

"Bet vokiečiai turėtų nepamiršti, kas atsitiko su pirmuoju".

Pradžioje amerikiečiai užsigynė, bet kai buvo paskelbtas Rusko laiškas, nebebuvo galima toliau užsiginti — Rusk prisipažino.

Lee nesako, už ką tas agentas iš CIA organizacijos buvo areštuotas. Bet matyti, kad buvo didelės svarbos dalykas, kad Rusk sutiko sumokėti net \$3,000,000, kad būtų užtylėta.

Kada amerikiečiai pradžioje gynėsi, Lee parodė JAV korespondentams Rusko laišką. I pasakė:

"Jeigu amerikiečiai ir toliau užsigins, aš turėsiu iškelti tolimesnes smulkmenas, kurios gali atrodyti kaip James Bond ir Goldfinger, tikrai ne taip gerai. Nebus jiems naudos ir mūsų santykiams ateityje".

Ant galo Lee pridėjo.

"Jie turi reikalą ne su Ngo Dinh Diem ar Syngman Rhee. Jūs negalit pirkti ar parduoti šią valdžią".

Dėkavojame

Grįžusiems turistams iš T. Lietuvos, kurie mus gausiai apdovanojo lietuviškomis širdžiai brangiomis įvairiomis dovanėlėmis ir parvežė nuo mūsų pažįstamų ne tik dovanėlių, laiškų, bet ir vaistų, norime visiems širdingiausiai padėkavoti!

Liūdas ir Petrė Kisieliai

Montrealo žinios

Du Nauji Kapai

Rugpjūčio 31 d., po trumpos, bet labai žiaurios ligos, mirė Stasys Matusevičius, sulaukęs 71 metų amžiaus. Liūdėsyje liko žmona, sūnus, duktė, abu vedę, trys anūkeliai, du broliai Montreale, sesutė ir brolis JAV, kurie, rodos, dalyvavo laidotuviuose, sesutė ir brolis T. Lietuvoje.

Gi 1 d. rugsėjo mirė Juozas Bendikas, sulaukęs apie 40 metų amžiaus, tai Matusevičiaus marčios sesutės vyras. Dideliame liūdėsyje liko žmona (Adomaitytė) ir dukrelė. Smulkesnių žinių apie velionį, rašant šiuos žodžius, neteko sužinoti.

Mirusiems amžina ramybė, o likusiems artimiesiems gili užuojauta.

Išvyko į Laidotuves

Elzė Baršauskienė ir Mary Danusevičienė buvo išvykusios į torontiečio Jurgio Račio laidotuves.

Kadangi velionis ir montrealiečiams buvo plačiai žinomas, ne vien, kad jis čia ilgą laiką gyveno, bet ir dėl to, kad buvo veiklus pažangiame judėjime, ypač labai daug veikė meno srityje, nes buvo labai gabus menininkas, tai jo mirtis labai sukrėtė montrealiečius.

Varde montrealiečių reiškiu didžiausią užuojautą velionio žmonai, dukrai ir žentui.

Susituokė

Trys savaitės atgal, susituokė Balio ir Zosės Klemkų dukrelė Danutė su vaikinuku iš Anglijos.

Linkiu jauniesiems šeimyninės laimės.

Svečiuojasi Čia ir Kitur

K. ir P. Trečiokams šią vasarą tikrai neteko nuobodžiauti, nes per pusantro mėnesio laiko nuolatos turėjo svečių. Sudburietis Juozas Brazdžius, tai labai malonus ir draugiškas vyras, vykdamas į T. Lietuvą ir parvykęs, ilgą laiką pas juos svečiavosi; taipgi dvi savaites laiko praleido brolduktė iš JAV ir buvo atvykę E. J. Sventikai iš Windsor.

Pas Aleką ir Jultę Tomasonių lankėsi Jultės brolis ir jo duktė iš Ontarijos.

L. Urbanavičiūtė ir L. Keršytė buvo išvykusios į JAV pavandratuoti.

Aleksandra Martusevičiūtė su draugėmis išvyko pasižvalgyti po Europą.

Pagerbtos Turistės

R. M. Karalevičių vasarotojų ir jų artimųjų draugų pastangomis buvo suruoštas suktiktuvių baliukas - pagerbtuvės Malvinai Karalevičienėi, Jultei Tomasonienei ir Onutei Strėlienei, pas Karalevičius, kurios nseniai sugrįžo iš T. Lie-

tuvos. Dalyviai kolektyvėmis vaisėmis puikiai pasivaišino, o turistės papasakojo savo įspūdžius įgytus gimtinėje.

K.

Turisto žodis

MONTREAL. — Aš buvau nuvažiavęs į Lietuvą. Kai grįžau iš Lietuvos, pradėjo kalbėti, būk aš nieko gera Lietuvoje nematęs, tik nenorįs sakyti teisybės, kad nepakenkus tėvams ir giminėms Lietuvoje. Tas visai ne tiesa.

Ką aš mačiau, tai ir sakau teisybę, man niekas neuždraus kalbėti. Aš pats nesitikėjau, kad pažangą rasiu Lietuvoje. Tėviškėje buvau, tėveliai seni: tėvelis 96 metų, mamytė 90, dar gerai laikosi ir gerai gyvena. Prašė kad nieko nesiųsčiau jiems.

Kuriuos buvau sutikęs, nei vienas nesiskundė su gyvenimu.

Kas kalba, tai patarčiau važiuoti į Lietuvą pažiūrėti, nes visiems durys atdaros. Nereiks veltui kalbėti.

J. Baršauskas

Nuoširdi Mūsų Padėka

Mes montrealietės, kurioms teko laimėti kartu su Ontarijos lietuvių turistų grupe šią vasarą lankytis Tėvynėje, kurią palikome prieš 37 metus (išskyrus O. Strėlienę, kuri lankėsi prieš du metus), norime iš gilumos širdies padėkovoti T. Lietuvos vyriausybei, kuri mus visus tėviškai priėmė, globojo ir puikiai visur pavaišino. Ačiuojame visiems tarybinėms žmonėms, kurie mums parodė didelį nuoširdumą ir malonumą.

Džiaugiamės ir nuoširdžiausiai dėkavojame brangiems mūsų giminėms, kurie mus sutiko su didele meile, vaišino ir apdovanojo.

Nors buvo labai liūdna skirtis nuo visų, bet džiaugiamės su visais susitikę, nuoširdžiai pasikalbėję ir pamatę savo Tėvynę, kuri po tokių sunkių pergyvenimų, sparčiai žengia progreso keliu. Nors matėme ir nesklandumų ir kai kurių trūkumų, bet tikime, trumpoj ateityje bus nugalėti.

Ačiuojame mūsų grupės buvusiam vadovui Stenopnui Karveliui, kuriam teko nemažai rūpesčio ir darbo įdėti suorganizuojant tokią didelę "armiją".

Negalime užmiršti padėkovoti ir mūsų geriems draugams, kurie suorganizavo kolektyvų pokylį dėl mūsų sutiktuvių pas R. M. Karalevičius.

Visiems ir visuomet pasilikime dėkingus.

Malvina Karalevičienė
Julija Tomasoniene
Ona Strėlienė

LONDON. — Mirė Britanijos parlamento pirmininkas Sir Harry Hytton-Foster, 60 metų amžiaus.

Palikus dideliame nuliūdime žmonai E. Račienei, dukrelei ir visiems giminėms, mirus

JURGIUI RAČIUI

reiškiame nuoširdžiausią užuojautą.

Stasys ir Pranė Repšiai Juozas ir Nancy Kisiellai
Antanas ir Ema Byral Povilas ir Sophia Pajuodžiai

Su dideliu skausmu širdyje liūdžiū netekęs malonaus kelionės po Lietuvą draugo

JURGIO RAČIO

Perankstyvos mirties išskirto iš gyvųjų tarpo. Reiškiam nuoširdžiausią užuojautą nuliūdime paliktai jo žmonai E. Račienei, dukteriai, žentui ir visiems jo giminėms bei artimiesiems.

Joseph Brazdžius

Sudbury, Ont.

Labai liūdna žinia pasiekė mus, kad mirtis išplėšė iš mūsų tarpo tokį brangų energijos pilną žmogų, mūsų bendros kelionės į Tarybų Lietuvą draugą

JURGI RACI

Tai puikus žmogus. Niekas negali pavaduoti jo linksmo būdo ir draugiškumo. Jokiū būdu nesinori tikėti, kad jo jau nėra gyvųjų tarpe...

Išsikis, Drauge, Kanados šaltoje žemelėje! Tebūna Tau ji lengva...

Draugei E. Račienei ir jos šeimai netekus gyvenimo draugo ir šeimos tėvo, reiškiam gilią nuoširdžią užuojautą.

Jurgis ir Albina Maldeikiai

Springford, Ont.

Mirus Jurgiui Račiui, reiškiam gilią ir nuoširdžią mūsų užuojautą jo žmonai Emilijai, dukteriai, žentui ir kitiems jo artimiesiems.

J. E. Baršauskai ir šeima

Montreal, Que.

Mirus torontiečiui Jurgiui Račiui, giliai liūdime netekę malonaus draugo ir kartu reiškiam mūsų gilią užuojautą velionio žmonai, dukrai ir žentui.

M. Karalevičienė J. J. Vilkeliai
J. Tomasoniene J. A. Lesevičiai
O. Strėlienė L. P. Kisiellai

Montreal, Que.

Toronte mirus

JURGIUI RAČIUI

Reiškiam gilią nuoširdžią užuojautą velionies liūdinčiai žmonai Emilei Račienei, jų dukteriai, žentui, giminėms ir visiems artimiesiems. Kartu liūdime netekę gero draugo.

A. O. Petroniai
P. P. Morkūnai
J. B. Kubiliai

Hamilton, Ont.

DOVANŲ SIUNTINIAI Į TARYBŲ SAJUNGĄ IR KITUS TARYBINIUS KRASTUS

Su malnumu pranešame, kad PAGERINOME MAISTO, TEKSTILĖS ir VAISTŲ bei kitų dalykų persiuntimą

Prašykite mūsų naujo kabinareščio ir informacijų pas

Montrealo Atstovą

Mr. Manfred Kory

Mūsų kainos žemiausios Kanadoje ir JAV.

JŪS GALITE PILNAI pasitikėti Kanados didžiausia ir labiausiai prityrusia dovanų siuntinių persiuntimo firma

International Gift Parcel Service

1126 SHERBROOKE ST. W. — Tel.: VI. 4-4860

Montreal 2, P. Q., Canada

WINDSOR

DRY CLEANERS & DYERS CO. LTD.

Valome visokius drabužius, gardinas, blankietus, lovų uždangalus, karpetus, chesterfieldus ir bile ką, kas tik yra Jūsų namuose.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniausių Dry Cleaning šapų Montreale. Turime naujai įrengtą moderniausią STORAGE. Greitas patarnavimas. 20 metų patyrimas garantuoja darbą.

Savininkai:

A. Keršys, P. Petrulis, P. Keršulis, A. Greibus
1205 CHURCH AVE. P.O. 8-6679
VERDUN, QUE.

N. JEVDOKIMOVAS

Vertė K. Papečkus

Nusidėjėle

A p y s a k a

(Tasa)

Viskas buvo kaip ir anksčiau, ligi to susitikimo naktį: rytais Ksenija bėgo į fermą, plovė kauliudę, šėrė parsiukus, kartais su tėvu ir motina nuvažiuodavo į miestą, į bendruomenės susirinkimus — ir vis dėlto visa buvo ne taip, kaip anksčiau. Mirgėdami saulėje, ore drakėsi voratinkliai. Jie, atrodo, nuo žemės nutiso ligi aukšto šalto dangaus ir skambėjo tyliai, šventiška. Tyras jų skambesys aidėjo Ksenijos ausyse. Ar ji miegojo, ar dirbo, ar vaigė, ar meldėsi vis girdėjo šita skambesį, kėlusį jai liūdną džiaugsmą ir ramų iškilmingumą. Net naktį ji pabūdavo netikėtai, tartum kumštelėta, ir gulėdavo atsimerkus, jausdama, kaip garsiai plaka širdis, ir nežinia kam šypsodavosi. Jausdavosi taip, tartum po valandėlės jai kažkas turėtų atsitikti. Kažkas džiaugsmingo, nepatirto. Virš laukų sklاندė gervės: jos čia pakildavo aukštai į padangę, čia nusileisdavo prie pat žemės, arba sukildavosi viršum miško, išsirikiavusios kaip į kelionę. Netrukus jos lėks į tolimuosius kraštus, ir senės paskutinį kartą mokė neprityrusius, balsingus savo vaikus. Ksenija žiūrėjo, kaip kyla jaunos gervės, kaip veržiasi jos prie pačios saulės, ir jai atrodė, kad reikia tik truputiuką šoktelėti, ir ji taip pat kartu su jomis nulėks vis aukščiau ir aukščiau, vis greičiau ir greičiau — taip jai buvo lengva.

Pro Ksenijos namus, pro fermą visais dulkėtais, padūmavusiais keliais dieną naktį važiuo sunkvežimiai su grūdais. Ilgai buvo šilta, saulėta. Bet štai užėjo lietūs, ir jau atrodė, nesiliaus iki pačių šalčių. Medžiai numetė lapus, žemai padange plaukė drėgni debesys, vėjas gainiojo geltonus šlapius lapus. Vieną tokią dieną, eidama į fermą, Ksenija kolūkio sode susitiko Aleksejų. Jis stovėjo po sena, kreiva obelimi, užsismaukęs kepurę. Drukė lietūs, ir nuo kepurės ant lūpų varvėjo lašai. Pamatęs Kseniją, Aleksejus delnu nusišluostė veidą ir pasakė:

— Štai ir sulaukiau, sveika. Nuleidusi galvą, Ksenija tylėdama praėjo pro šalį.

— Tai ką, nė nepažvelgsi į mane? — pasivijęs paklausė jis.

Ksenija nesulaukė, nusijuokė:

— Na, patį pagalvok, ar tu koks stebuklas — ko gi žiūrėti?

— Kaip čia dabar, juk seniai besimatėme, ko gero, pasiilgai.

— Ką?
— Ko gero, pasiilgai, sakau.
— A-a. Labai!

Jis ėjo greta, ir dėl to, kad Ksenija girdėjo jo kvėpavimą, jai buvo neramu ir malonu. Jo dar nesupurtintos pušys buvo nusėtos juodais sodriais lietaus lašais.

— O aš pasiilgau, — tarė Aleksejus, — grūdus vežiojau ir vis laukiau, kada tave pamatysiu.

Ksenija paraudo.
— Dar meluosi, — ištarė ji.
— Kam man meluoti? Sėdžiu už vairo, o matau tavo akis.

— Ar dažnai tu šitaip merginoms šneki? — Ksenija norėjo nusijuokti, bet nepajėgė — lūpos tarytum sustingo.

Ant takučio, tarp nukritusių lapų, gulėjo akmuo. Aleksejus jį paspyrė — susiugždėjo lapai, akmuo nulėkė į krūmus. Prie pušies galo prilipo molio gumulėlis.

— E, kvailutė tu! — tarė Aleksejus. — Juk aš ne juokus krečiu.

Jis sustojo, nejuociomis sustojo ir Ksenija. Ji pakėlė galvą, pamatė jo akis, ir tarytum ją kas nuplikino.

— Nereikia, — staiga maldaujamai pasakė ji, — palik mane. Prašau!

Ir apsigrėžusi, nubėgo šalin. Nuo tos dienos Ksenija ėmė vaikščioti į darbą jau tolimesniu keliu. Kelis kartus Aleksejus buvo atvažiavęs į fermą su koku nors kroviniu, o kartais ir tuščiomis užvažiuodavo, bet ji nenorėjo su juo susitikti ir kur nors pasislėpdavo.

Kartą Ksenija liko naktį budėti. Su ja turėjo budėti Petrovna, bet prieš dvi dienas ją smarkiai sulijo, ir ji persišaldė. Ksenija nemėgo Petrovnos už jos kvailiojimus, už dainuokas, bet štai susirgo ji — ir fermoje kažkas pasikeitė. Lyg visa kaip ir buvę, bet kartu ir ne taip.

Ksenija sėdėjo raudonajame kampelyje, žiūrėjo pro langą. Už lango mojavo šakomis fermos kieme vienintelis medis — jaunas ir stiprus ažuoliukas. Pliaupė lietūs, jis piktai tapveno ant stogo, barbeno į stiklą ir švilpdamas tarytum rimbu čaižė žemę. Nuo ažuoliuko, šmėkščiūdami už lango, smarkiai krito juodi lapai.

Buvo jau pirma valanda. Ksenija buvo užsnūdusi ant suolo ir staiga išgirdo, kaip sugirgždėjo durys. Ji atsimerkė ir pamatė Aleksejų. Ksenija nenusitebo ir nenusigando.

— Ko atėjai? — paklausė ji. Aleksejus nusivilko apsiaustą, krestelėjo jį ir pakabino ant

vinies prie durų.
— Pati žinai, — atsakė jis ir ėmė skiedra krapštyti purvą, nuo pušnų.

Ksenija žiūrėjo jam į veidą. Pirmą kartą nebūkstaudama ji žiūrėjo į jo akis ir jose matė savo laimę ir savo ilgesį. Ji tikėjo jomis ir nenorėjo tikėti.

— Nereikia apie tai, — tarė ji, — pasėdėk, atsikvėpk ir eik sau...

Aleksejus tylėjo. Jis perėjo per kambarį, perskaitė plakatą ant sienos: ką galima išlošti loterijoje. Nusisypsojo — "Kad taip motociklą!" — ir įjungė ant salo radijo priimtuvą.

— Oi, išjunk tu jį, — išsigandusi pasakė Ksenija, — aš nemėgstu!

Jis išjungė. Paskui prisėdo prie Ksenijos ir paklausė:

— Ar tiesa, Ksen, kad tu ligi šiol penkiasdešimtininkų sektai priklausai?

Ji visa įsitempė, nepasitikėdama pasitraukė į šalį.

— Juk tu bedievis, kam tau žinoti: pasivaipyti?

— Ne, atsakė jis, — juk man viskas apie tave įdomu.

Ji linktelėjo galvą:
— Taip.

Jis atsiduso, o Ksenijai staiga tarytum suspaudė širdį: gal būt, kaip tik jai lemta parodyti Aleksejui tiesą. Jos skruostai paraudo, akys pasidarė dar didesnės, gražesnės, ir Aleksejus nejuociomis susižavėjęs užsižiūrėjo į ją. Ji sugavo iš žvilgsnį ir susigėdusi nuleido galvą. Bet tučiuojau vėl pasižiūrėjo jam į veidą ir pasakė, prispaudusi rankas prie krūtinės, drebėdama iš susijaudinimo:

— Tikėti — tai laimė. Jūs bedieviai, jūs, kaip akli kačiukai, šliaužiojate tamsoje. Bet viešpats gailėstingas, net nusidėjusius jus priims. Aš žinau, tu geras... Tu turi gerą širdį. Ir tai dievo dovana. Gėrj visuomet dievas siunčia. Taigi neatstumk viešpaties, ieškot tiesos.

Aleksejus beveik išsigandęs žiūrėjo į ją.

— Ir kaipgi galima rasti tą tiesą? — paklausė jis.

— Skaityk dievo žodį, tikėk, o tikėjimas atvers tau akis. Tiktai reikia ilgai melstis ir daug verkti, kad priartėtum prie dievo.

— Palauk, — tarė Aleksejus, palietęs jos ranką, — palauk, duok atsikvėpti.

Jis atsistojo, nuėjo prie lango, prispaudė kaktą prie stiklo. Ksenija vėl išgirdo, kaip lauke šėlsta lietūs ir vėjas.

— Nejaugi tu rimtai? — neatsigrėždamas liūdnai paklausė Aleksejus. — Negaliu patikėti... Kad mūsų laikais...

— Visi jūs, pasauliečiai, vienodi, — su širdgėla pasakė Ksenija ir rankomis užsidengė veidą.

— Neįsižeisk, — sėsdamas prie jos, prabilo jis. — Juk aš noriu tave suprasti. Na, gerai, tu radaai tiesą... Ir jeigu ją žinai, tai kodėl bijai mūsų teisybės?

— Kodėl bijau? Ir jūsų teisybę aš žinau.

— O kodėl žmonės kalba, kad sekta jums draudžia skaityti knygas, eiti į kiną, klausyti radijo? O gal žmonės meluoja?

Nuoširdumą, švelnumą Ksenija girdėjo jo balse ir nebeapyko ant jo.

— Ne, nemeľuoja, — atsakė ji. — O kam mums tatau? Suprask, juk reikia skaityti šventąjį raštą, o ne bedievių knygas.

— Vadinasi, tu net kine niekuomet nesi buvusi? — išsigandęs sušuko Aleksejus.

— Ne.

— Čia tai bent! O aš, kvailys, juokiausiu, kai man pasakojo, netikėjau... Jis kalbėjo garsiai, beveik piktai, ant jo skruostų išsoko raudonos dėmės. — O kaip jie, niekšai, tave sužalojo! Atsipeikėk! Kuriam amžiuje gyveni, kokioje šalyje?..

Ksenija matė skausmo iškreiptą jo veidą ir jau nebegirdėjo, ką jis kalbėjo. Viską ji užmiršo dabar — dievą, nuodėmę, velnią — viską pasaulyje. Ji matė tik tai jo veidą ir žinojo: tuojau jis išeis. Išeis negrįžtamai. Aleksejus atsistojo. Ir tuomet, drebėdama nuo šalčio ir gėdos, Ksenija tarė:

— Na ką gi, išeik, išeik, keik mane...

Atmetusi galvą, ji žiūrėjo į jį nuo ašarų apsilabusiomis akimis. Jis pasilenkė, pabučiavo ją į lūpas. Ksenija įrėmė galvą jam į kelius ir pravirko. Jis neguodė jos, tylėdamas glostė plaukus. Pagaliau tarė:

— Amžinai tave mylėsiu, Ksenija. Žinok tai... Tokia jau mano, viurotojo, profesija: jeigu pakrovei mašiną, privalai krovinį nuvežti iki pat gallo... Aš nuvešiu...

— Kas gi bus iš mudviejų meilės? — sukuždėjo Ksenija. — Man negalima tave, bedievi, mylėti. Juk tai baisi nuodėmė...

— Nieko, nuodėmę kur nors pakeliui numesime...
—

Bet tiktai vėliau, namuose, Ksenija visiškai suvokė, kas įvyko. Išsigandusi ji suprato, kad nusidėjo, kad pažeidė viešpaties įsakymą: "Nemylėkite nei pasaulio, nei to, kas iš šio pasaulio". Jos sąžinė buvo nešvari prieš tėvą ir motiną, o meluoti Ksenija nemokėjo. Pirmą kartą gyvenime ji slėpė nuo jų akis. Ir nors nei tėvas, nei motina negalėjo nieko žinoti, kiekviename jų žodyje, kiekviename žvilgsnyje jai vaidenosi priekaištas. Net daiktai pirkioje: lova, stalas, komoda, kėdės — net jie tarytum kaltino ją skaudžiai, piktai kibo už sunkelės. Ksenija tarp jų vaikščiojo atsargiai, tarytum prarajos kraštu.

Ji nulindo į tolimą sodą pakraštį, į tankų avietyną, ir čia klūpodama ant kietos žemės, ilgai meldėsi. Ji ne atleidimo prašė, ne, ji aiškino dievui savo

poelgį, iškilmingai prizadėjo atvesti Aleksejų į savąjį tikėjimą. Čia ji matė savo nuodėmės pateisinimą ir neatgailėstavo dėl to, kas įvyko. Dabar Ksenija nekantriai laukė naujo susitikimo su Aleksejumi.

Bet praslinko diena, o jis nepasirodė. Praslinko kita — jo nebuvo.

Ksenija nemokėjo blogai galvoti apie žmones, o blogai galvoti apie Aleksejų tiesiog negalėjo. Tik akimirka jai dingtelėjo mintis: ar nepasijuokė jis iš jos, bet Ksenija tučiuojau nuvijo šią mintį. Vakarais ji atsisesdavo kieme ant žagarų krūvos ir žiūrėdavo į kelią. Sustemdavo, namuose užsidedavo žiburiai merginos prie klubo traukdavo dainuokas, o Ksenija vis sėdėdavo, vis žiūrėdavo į kelią.

Ji nepriekaištavo Aleksejui, jį svarstė, kas galėjo jam atsitikti. Kartais jai atrodydavo, jog jis neateina dėl to, kad jį ištiko kokias nors nelaimė, bet tuoj pat ramindavosi, kad apie nelaimę Repiščiuose jau seniai būtų žinoję.

Ateidavo naktis. Ksenija užsiropdavo ant šieno ir dar ilgai negalėdavo užnigti, klausydamasi kiekvieno krepštelėjimo gatvėje. Dykaduonis atsiguldavo šalia jos, prikišęs jai prie kojų savo šaltą drėgną snukį. Prisiilaikydama tvarkos, ji vydavo jį lauk, bet jis laizydavo jai rankas ir neatsitraukdavo. Su juo buvo šilta ir nebaisu. Jis miegodamas parpdavo, kaip pavargęs žmogus.

Ir štai pagaliau, grįždama iš fermos namo, Ksenija pamatė Aleksejų, prie Kamionkos tiltelio. Jis laukė jos. Ji pamojavo jam ranka, pasileido bėgti, bet prie pat upės suklypo ir vos nepargriuvo, tik Aleksejus ją sulaikė.

— Oi Liošenka! — sušuko ji. — Aš tarytum šimtą metų tavęs nemačiau. Sveikas. Jis norėjo ją pabučiuoti, bet ji užsidengė plaštaka, ištrūko iš jo rankų ir juokdamasi nubėgo miško takučiu.

— Tu žinai, mane pirmininkas buvo išgrūdęs su bulvėmis į turgų į gretimą sritį, — pasakė Aleksejus, ją pasivijęs. — Ar tu ką nors blogo pagalvojai?

— Ne, Lioša, — atsakė ji. — Aš tiktai bijojau — ar kas nors neatsitiko.

Jiedu ėjo mišku, apšviestu geltona besileidžiančia saule. Sausos šakelės traškėjo po jų kojomis. Kažkur paukštis atsidėjęs suokė savo dainą. Pradedama, bet paskui lyg ir užsikerta, ir vėl pradeda, ir vėl lyg užsikerta, ir taip be galo, kantriai, atsidėjęs. Ir, tarytum pavydėdama jai atkaklumo, užkukavo gegutė ir taip pat ilgai šaukė savo monotonišką, nuobodų "ku-ku".

Aleksejus sustojo, ėmė skaičiuoti — "vienas, du", — bet Ksenija ranka uždengė jam burną.

(Bus daugiau)

Palaidojom Dar Vieną Gerą Tautietį

TORONTO. — Praėjusią savaitę antradienį palaidojome Mount Pleasant kapinėse Jurgį Račį, kurs staiga, širdžiai sustojus, mirė vasarvietėje, kur jis su šeima ilsėjosi po ilgos kelionės į Lietuvą ir atgal. Paskutiniam atsisveikinimui ir palaidėjimui į kapines susirinko didelis būrys tautiečių, nors tai buvo darbo diena. Prieš išlydėjimą, draugas Z. Janauskas pasakė trumpą, bet jaudinančią kalbą. Kalbėdamas apie velionį, tarp kitko, jis pažymėjo:

“Draugas Jurgis Račys buvo vienas iš tokių žmonių, kurio buvo negalima negerbti ir nemylėti.

“Nuo pat pirmų dienų Kanadoje jis įsitraukė į pažangių lietuvių judėjimą. Priklausė Lietuvių Literatūros Draugijai, Montrealo Lietuvių Pašalpinei Draugijai. Veikė jose. Buvo susipratęs, laisvų pažiūrų žmogus. Skaitė Liaudies Balsą, Laisvę, Vilnį. Rėmė visą tą spaudą ir pažangių judėjimą, bei taikos reikalą.

“Ypatingai daug jis dirbo

meno saviveiklininkų tarpe. Jis dalyvavo choruose ir Montreale, kada ten gyveno, ir Toronte. Jis mylėjo lietuvišką dainą ir vaidybą. Retai būdavo koks kultūrinis rengimas, kuriame draugas Račys būtų nedalyvavęs. Buvo geras aktorius. Mokėjo publikoje sukelti juoką savo monologais, eilėrašiais.

“Ir visa tai jis dažnai atlikdavo užsimiršdamas save, savo nuovargį ar negalvimus. Jis troško mūsų tautai, mūsų pažiūrai, mūsų judėjimui gero ir todėl taip gražiai veikė”.

Toks tai žmogus jis buvo. Ir torontiečiai tai atsiminė. Jo karstą puošė daugybė buketų gėlių. Paskutiniam pagerbimui atsilankė daugybė jo pažįstamų. Į kapines palydėjo virš 20 mašinų.

Ant kapinių juadinančią kalbą pasakė draugas K. Kilikevičius. Jis taip pat pažymėjo kilnius jo darbus. Su dideliu skausmu širdyse palikome naują kapą, į kurį buvo paguldytas velionis Jurgis Račys. Lai

būna jam lengva Kanados žemė.

Su dar didesniu skausmu širdyse atsiskyrė jo žmona Emilija ir dukterė Helen (Mrs. Thompson).

Po laidotuvių, draugė Račienė visus laidotuvių dalyvius pavaišino skaniais užkandžiais Lietuvių salėje, 160 Claremont Rep.

VANCOUVER IR LIETUVIAI

(Atkelta nuo 4 pusl.)

kalno, kaip ant deino matosi Vancouver miestas ir priemiestis. Virš 60 kvadratinį angliškių mylių (155 kv. kilometrų) mirgančių elektros lempų šviesoje. Iš kalno šviesos išrodo žalios ir rausvos. Kalbamės su Dabuiskiu, kiek tai darbo buvo įdėta ligi šie plotai buvo apstatyti pavieniais ir daugiaaukščiais gyvenamais namais, bei pramonės ir biznio įstaigomis, o sulyg tos dienos laikraščiu aprašymo, tai tokis štai plotas buvo sunaikintas Los Angeles mieste negrū riaušėse per keletą dienų. Viena gį atominė bomba sunaikintų šį visą miestą ir jo gyventojus per keletą sekundžių.

Taigi, tarptautinių karų padegėjai, išrodo, yra tikri bepročiai, o visgi Amerikos Jungtinėse Valstijose tie bepročiai sumobilizuoja šimtus tūkstančių jaunų vyrų, kurie važiuoja virš septynių tūkstančių mylių į Viet Nam, be protestų, be pasipriešinimo, kaip avelės į skerdyklą. Reiškia, progresyvė mintis dar šių jaunų vyrų nepasiekė ir jie miršta šimtais, ne už savo reikalus, o kad pripildyti kišenės ginklų gamintojams.

Kitas tolimas svečias mieste, tai Jonas Jarasun iš Queen Charlotte salų (netoli nuo Aliaskos). Jis aplanko miestą du ar tris sykius į metus ir nors seniai teko jį sueiti, bet kiekvieną kartą per kitus sužinau, nes jis vis perėda tai penkinę, tai dešimtinę Liaudies Balsui, per Petrą Mathus ar Juozą Jakubauską. irdingai

ačiū.

A. G.

Kas Kaip Remia Liaudies Balsą

O. Vilkeliene, Toronto, pridavė nuo virš pusšimčio šeimų bei pavienių asmenų užuojautų paskelbti ir atsinaujindama prenumeratą, paaukojo \$1.00.

K. M. Baltuška, Hespeler, Ont., lankėsi LB raštinėje, užrašė dvi naujas prenumeratas į Lietuvą ir paaukojo \$6.00.

J. Vilkeliene, Montreal, pri-

siuntė nuo B. Jarmolinsko jo užrašytą naują prenumeratą ir \$1.50 aukų.

Vienas edmontonietis pats užsirašė LB.

A. Grinkus, Vancouver, prisuntė atnaujintą prenumeratą ir nuo savęs \$6.00 ir J. Jarasuno \$5.00 aukų.

P. Gutauskas ir P. Mockaitis, Toronto, pridavė užuojautų paskelbti.

A. Šilinis, Montreal, atsinaujindamas prenumeratą paaukojo \$3.00.

Visiems už pasidarbavimą ir aukas širdingai ačiū.

Administracija

Dėl Siuntinių į Tarybų Lietuvą

ir kitas Tarybų Sąjungos Respublikas

UKRAINSKA KNYHA

Priimam persiuntimui gatavai sudarytus siuntinius tik iš naujų drabužių, medžiagos, avalynės, maisto ir kitko.

Suteikia Patogiausį ir Greičiausį Patarnavimą Muitas ir kitos persiuntimo išlaidos apmokamos per mūsų firmą ir gavėjui nieko nebereikia primokėti.

Ukrainska Knyha centras ir skyriai randasi:

TORONTE: — 962 Bloor St. W.

WINNIPEG: — 613 Selkirk Ave.

EDMONTONE: — 10803 — 95 St.

VANKUVERYJE: — 2643 E. Hastings St.

Toronto įstaigoje turime gerą pasirinkimą įvairių medžiagų, drabužių, avalynės bei odos dėl siuntinių.

Toronto įstaiga atdara kas dieną nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro. Sekmadieniais ir pirmadieniais uždaryta. Rašant mums laiškus, prašome rašyti anglų kalba.

Centrinė raštinė

Ukrainska Knyha

962 BLOOR ST. W. — TORONTO 4, ONT.

Telefonas: LE. 4-7551

LAIKRODININKAS

F. Bočiulis

280 Queen St. W. — Toronto — Tel. EM. 6-6100

Taisau visokių rūšių laikrodžius ir žiedus. Pageidaujantiems paimu ir pristatau į namus. Darbas garantuotas. Skambinti: rytais nuo 9 iki 11 v.; vakarais nuo 6 iki 9 v.

Taipgi per mane galite nusipirkti pigiau laikrodžius, šliūbinius žiedus ir kt.

Akių ir Akinių Specialistas

G. S. MERRITT

Optometristas — Optikas
Skaitymui akiniai \$15.00 ir daugiau
Bifocals — \$19.00 ir daugiau
(įskaitant akių egzaminavimą)

Valandos: 9-12 ir 1-6. Treč. po piet uždaryta
Antrad. Ketvirt. ir Penkt. vakarais pagal susitarimą

1149 Dundas St. W. Tel. LE. 5-6400
Toronto, Ont.

Advokatas - Notaras

WILLIAM PALAMAR

Suite 133

17 QUEEN ST. E. TORONTO
Office EM. 2-1941 - Telefonas - Res. RU. 1-2177

PARDUODAME

ŠVIEŽIĄ MEDŲ

T. R. MacNaughton, Meadowvale, Ont.
(Westoniečio K. Doveikos žentas)

Torontiečių patogumui, mūsų bičių medaus galima gauti
Lietuvių salėje, 160 Claremont St.

J. LUNSKY

AKIŲ SPECIALISTAS

Egzaminuoja akis, ištiria akių nervus, nuo kurių paeina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pritaiko akinius.

470 College W., Toronto
Tel.: WA. 1-3924

FRANK VASS, B.A.

Advokatas - Notaras
263 College Street
WA. 2-6112, WA. 2-6111
Res. — CL. 1-0651
Toronto

Lietuvis Stogų Dengėjas

Abest Roofing & Tinsmithing Co.

144 FIRST AVE. Tel. HO. 6-8252

Toronto 8, Ont.

Dengiame naujus ir taisome senus stogus, vandens nutekėjimus (eavsthrough) ir atliekame visokius skardos darbus.

Savininkas C. SWANKAS

LIETUVIS PLUMBERIS

J. Lisauskas

Įrengiam Aliejinį Apšildymą
Atliekam Kitus Plumberio Darbus
Darbas Garantuotas — Prieinama Kaina

148 WESTMINSTER AVE. Tel. LE. 2-5191
Toronto